

РЕШЕНИЕ

№ 7153

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6549** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. Д. Л. от [населено място], чрез адв.Е. Т. от Адвокатска колегия - П., срещу Решение № 2354/20.05.2023г., постановено по НАХД № 11240/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 23 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 42-0002215/19.07.2022 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С. /РД„АА“/, с което на жалбоподателя, на основание чл. 93б ал.11 т.3 от Закона за автомобилните превози /ЗавПр/ е наложено административно наказание глоба, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 8 параграф 6 тире 2, изр.1 от Регламент (ЕО) № 561/2006 за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт. В жалбата се поддържа, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно. Конкретно се сочи, че неправилно съдът е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в НП не са допуснати процесуални нарушения, при доводите, че нарушението е описано неясно, доколкото разпоредбата от Регламента визира ползването от водача на една нормална седмична почивка и една намалена седмична почивка, както и не е съобразено, че намалената седмична почивка в определени хипотези може да бъде

съкратена. Твърди се, че в АУАН и в НП не е посочено мястото на извършване на нарушението, както и достатъчно ясно не е посочена датата на извършване на нарушението. Оспорва се и неясното посочване на часовия интервал, с който е било намалено времето за почивка на водача. В заключение се твърди, че административно-наказващия орган не е обсъдил и приложенето на чл.28 от ЗАНН.. Иска се отмяна на оспореното съдебно решение, а с него и на процесното наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява. В представено писмено становище, чрез пълномощник, поддържа жалбата,

За ответника, РД „Автомобилна администрация“-С., редовно призован, представител не се явява.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа страна следното:

На 07.06.2022г. в [населено място], на бул.Б. шосе, на 200 метра след пътен възел Околовръстен път в посока С. тангента, В. Д. Л., като водач на товарен автомобил марка И. от кат.Н3GS с рег. [рег.номер на МПС] , извършва обществен превоз на товари (бетон) на територията на [населено място], по маршрут от [населено място] до ул.Плана планина в [населено място], видно от пътен лист № 779814 от 0706.2022г. с Л.О. заверено копие №[ЕИК], като не спазва изискванията за нормална седмична почивка най-малко 45 часа, като намалението на времето е с 13 часа и 53 минути, за двуседмичен период от 00 часа на 23.05.2022г. до 00 часа на 06.06.2022г. Тези констатации са основани на извършена проверка на дигиталния тахограф, монтиран в превозното средство, относно времето на управление на МПС и времето за почивка на водача на същото, като при управление за периода 23.05.2022г. до 06.06.2022г. водача не е спазил изискванията за нормална седмична почивка от минимум 45 часа. При тези констатации, на водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 323338/07.06.2022г. , в който нарушението е определено като извършено на 07.06.2022г. около 10.50 часа в [населено място], на вече посоченото по-горе място и на нормата на чл.8 пар.6 второ тире изр.1 от Регламент (ЕО) № 561/2006 във вр. с чл.4 б.з и чл.78 ал.1 от Закона за автомобилните превози. В АУАН е обоснована и неприложимостта на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. АУАН е предяван на водача, който го подписал с възражението, че не е съгласен и ще изпрати жалбата в предвидения срок.

При тази фактическа обстановка, която приел за установено въз основа на събраните в производството доказателства, за да потвърди наказателното постановление, от правна страна, въззивният съд е приел, че АУАН и НП са съставени в съответствие с изискванията на ЗАНН и от компетентни органи, като не са допуснати процесуални нарушения и материалния закон е приложен правилно. Позовал се е на посочените разпоредби от Регламент (ЕО) № 561/2006 , вписани като нарушени от водача в АУАН и в НП и приел за установено извършеното нарушение, за което на основание чл.93б ал.11 т.3 от ЗАвтП, приел и за правилно наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв.

В касационното производство касатора не ангажира нови доказателства.

Решението на СРС е валидно и допустимо и правилно.

Противно на доводите в касационната жалба, настоящия касационен състав приема,

че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на наказаното лице. В АУАН и в НП е посочена датата на извършване на нарушението и това е датата, на което е констатирано, че през двете последователни седмици, посочени от административно-наказващия орган, водача не е ползвал една нормална седмична почивка от най-малко 45 часа. Ясно е посочено и за какво нарушение се налага наказанието, вкл. и чрез посочването на намалението на времето на нормалната седмична почивка с 13 часа и 53 минути. Недвусмислено и конкретно е посочено и мястото на извършване на нарушението и прочита на описанието му не води до неясноти. Обоснована е и неприложимостта на нормата на чл.28 от ЗАНН – както в АУАН така и в НП. Разпоредбата на чл.8 пар.6 тире 2 изр.1 от Регламента изисква през всеки две последователни седмици водачът да ползва поне една нормална седмична почивка и една намалена седмична почивка от поне 24 часа, а в настоящето производство е обосновано и доказано неползването на нормалната седмична почивка, като при кумулативното изискване за позването и на двата вида почивки и без значение, при неползването на едната, дали е използвана другата, в конкретния случай намалената седмична почивка.

Касационният състав намира, че не са налице предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай подлежи на съдебен контрол и се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения.

Административното нарушение, за извършването на което е издадено процесното наказателното постановление, е формално по своя характер и за неговата съставомерност не е необходимо настъпване на вредни последици. Независимо от доводите, че посоченото нарушение е първо за водача, случаят не може да се определи като маловажен. Доказателствата установяват, че касаторът е извършвал обществен превоз на товари, без да ползва следващата му се нормална седмична почивка, предвидена за да има възможност да възстанови работната си сила и с поведението си не е представлявал заплаха за движението по пътищата и за участниците в него. Предвид изложеното, липсват доказателства деянието да разкрива по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, при което положение налагането на глоба да се явява несъразмерно тежко спрямо степента на обществената опасност на деянието и дееца.

При извършена, извън наведените в касационната жалба оплаквания, служебна проверка на обжалваното решение, съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се установяват пороци във връзка с неговите валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2354/20.05.2023г., постановено по НАХД № 11240/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 23 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.